

DUPI påpeger, at EF-Domstolen har skabt nogen debat om unionsborgerskabets juridiske rækkevidde. Det fremhæves, at udviklingen efter 1992 ikke tyder på, at spørgsmål om unionsborgerskab kommer til at stå højt på dagsordenen, og den vurdering deler jeg.

Alt i alt deler jeg langt hen ad vejen DUPI's konklusion vedrørende de danske forbehold. De tre områder, valuta, sikkerhedspolitik og forsvarspolitik, har gennemgået en kraftig udvikling, men i vidt omfang på et andet grundlag end det, der var forudsagt i 1992-93. De udgør i dag en vigtig del af samarbejdet og formentlig den del, hvor samarbejdet udvikler sig bedst.

EU er inde i en meget dynamisk udvikling. Tilsammen betyder udvidelsen, forsvarsdimensionen og den fælles valuta en styrkelse af EU-samarbejdet indadtil og udadtil, og DUPI peger på, at der er sket en styrkelse af både de mellemstatslige og de overstatslige træk ved samarbejdet. Det gør det muligt for EU at håndtere nye konkrete udformninger.

Det er nu besluttet, at der skal holdes en folkeafstemning om den fælles valuta den 28. september, men der kommer jo også en dag efter folkeafstemningen. DUPI konkluderer, at forbeholdene på afgørende punkter har overhalet udviklingen i Europa, og denne udvikling tror jeg vil fortsætte. De danske forbehold har både tilsigtede og utilsigtede virkninger. De har deres pris, og den kan komme til at stige i de kommende år.

Forhandling

Claus Larsen-Jensen (S):

Tak til udenrigsministeren for redegørelsen.

Med DUPI-rapporten har befolkningen og Folketinget fået et nyt og godt grundlag for at vurdere, hvordan den faktiske udvikling er gået i EU siden 1992 på de områder, hvor Danmark tog forbehold med Edinburghaftalen i 1993. DUPI-rapporten giver et overblik og en sammenhæng i udviklingen, som ikke tidligere har eksisteret, og DUPI-rapporten bør derfor kunne anvendes til at opkvalificere og nuancere debatten om EU generelt og specielt i forbindelse med de danske forbehold.

Da rapporten i september 1999 blev bestilt af Folketingets Europaudvalg, vidste ingen, at den ville blive præsenteret midt i en debat op til folkeafstemningen om den fælles valuta. Rapporten er derfor ikke skrevet som et indlæg i en ak-

tuel debat, men som et grundlag for en langt bredere og fremadrettet debat om Danmarks placering i EU, og fra Socialdemokratiets side vil vi holde fast i dette formål og perspektiv med rapporten, også efter den 28. september.

Desværre har EU-modstandernes hidtidige kommentarer været forudsigeligt refleksagtige, allerede inden de og vi havde set rapporten. Men sådan er det desværre, når nogle på forhånd har skrevet facit og ikke vil lade sig forstyrre af, at udviklingen er gået helt anderledes end frygtet. Der er ellers god grund til at bemærke DUPI-rapportens hovedkonklusioner.

Udviklingen er ikke gået i retning af Europas Forenede Stater, hvor alt harmoniseres og centraliseres og de selvstændige stater forsvinder. Udviklingen er gået anderledes – hensigtsmæssigt på nogle områder, uhensigtsmæssigt på andre områder, og dilemmaerne har hr. Holger K. Nielsen netop peget på i dag i Berlingske Tidende. Samarbejdsformerne er derimod ændret ganske markant med en pragmatisk tilgang til at løse problemer, og senest har vi med beskæftigelsesstrategien »Fælles mål – Egne midler« set et eksempel på den nye type samarbejde, som tager form.

Det er også tydeligt, at hvis DUPI-rapportens forudsigelse af, at EU-samarbejdet ud over udvidelsen i de kommende år koncentrerer sig om de områder, hvor Danmark har forbehold, kan Danmark på længere sigt i bred forstand risikere at blive marginaliseret i EU-samarbejdet, hvilket vil være til stor skade for den danske befolkning og det danske samfund. Forbeholdene er rent danske. De kan kun ændres ved folkeafstemninger, og det er således helt op til os selv at vurdere i takt med udviklingen, om forbeholdene er en fordel eller en ulempe.

Danmarks forbehold over for fuld tilslutning i ØMU'en og den fælles valuta står foran en folkeafstemning. Jeg skal ikke her gentage alle argumenterne for at stemme ja den 28. september, men blot fremhæve, at nu er ØMU'en og den fælles valuta ikke længere teori, men praksis, og at den danske indflydelse står på spil. DUPI-rapporten bekræfter det rigtige i, at regeringen nu har udskrevet en folkeafstemning og en fælles valuta.

Det er særlig bemærkelsesværdig, at det ikke blot er valutasamarbejdet, der er øget, men også den økonomiske koordination og beskæftigelsespolitikken, så vi efter beskæftigelsesopmødet i Lissabon i marts måned reelt har fået et beskæftigelseskrav til ØMU'en.